

ПОДКРЕПА

КОНФЕДЕРАЦИЯ НА ТРУДА

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
34/к.з. 25/96г.
Дата: 28.04.1997г.
5V

К.Т. „ПОДКРЕПА“

1

Еск. № 024

24.04.1997г.

София

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

У
На Ваш № 34/ к.з. 25/ 96г. от 17. 01. 1997г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В отговор на горното Ваше писмо и в изпълнение на Определението Ви от 16. 01. 1997г. по конституционно дело № 25/ 1996г., с което сме конституирани като заинтересована страна, в законоустановения срок представяме на вниманието Ви следното наше становище:

1. По отношение на чл. 34, т. 4 от Закона за административното производство - текстът в своята първа хипотеза дава правната възможност, индивидуални административни актове да бъдат изключени от обсега на съдебния контрол, ако тази забрана е установена със закон. Тъй като, съгласно определението за индивидуални административни актове, изведено в чл. 2, ал. 1 от същия закон, индивидуални административни актове са тези, с които се създават права или задължения, или се засягат права или законни интереси на отделни граждани, то тези актове подлежат на съдебен контрол съгласно чл. 33 ЗАП.

Текстът на т. 4 на чл. 34 обаче, изключва възможността индивидуални административни актове да бъдат предмет на съдебен контрол. Този текст именно е в противоречие както с Конституцията на Република България, така и с разпоредбата на чл. 6, т. 1 от

свободи (Ратифицирана със закон, приет от Народното събрание на 31. 07. 1992г. - ДВ, бр. 66/ 92г., в сила за Република България от 07. 09. 1992г.).

Съгласно ЗАП, Всеки индивидуален административен акт по същество представлява определяне на граждански права. В този смисъл изключването на възможността или отнемането на правото, справедливо и публично, в един разумен срок, независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона, да прецени конкретните действия на администрацията, се явява в нарушение на чл. 56 от Конституцията на Република България. Разпоредбата на чл. 13 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи предвижда всеки, чиито права и свободи, провъзгласени в този международен договор са нарушени, да има възможност да използва ефективни вътрешноправни средства за защита от нарушения независимо от това, от кого са извършени те. Гаранцията за това се съдържа и в текста на чл. 56 от Конституцията, който постановява, че всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. Става дума, разбира се, не само за участието на квалифициран защитник, но и за самата възможност всеки да има правото да оспори едно решение на администрацията пред компетентния съд. В този смисъл е и текстът на чл. 6, т. 1 от цитираната конвенция, който гарантира достъп до процедура, която съдържа всички белези на едно съдебно производство. Друго изискване, произтичащо от същия текст, е наличието на независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона. По този начин е закрепен и принципът за разделение на властите. Ето защо

считаме за безспорно, че администрацията (изпълнителната власт) не трябва да бъде овластявана за правораздава.

2. По отношение на текста на чл. 9, ал. 3 от Указ № 9 за работата на ръководния и изпълнителския състав в железопътния транспорт, по силата на който работниците и служителите в железопътния транспорт не могат да оспорят пред съд наложените им дисциплинарни наказания - също считаме, че е налице противоречие с текста на чл. 56 от Конституцията, по изложените по-горе съображения.

ПРЕДВИД ИЗЛОЖЕНОТО, СЕ ПРИСЪЕДИНЯВАМЕ, КЪМ ИСКАНЕТО НА ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ПО К. Д. № 25/ 1996г. НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 149, АЛ. 1, Т. 4 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА, ДА ПРЕЦЕНИТЕ СЪОТВЕТСТВИЕТО НА ЧЛ. 34, Т. 4 ОТ ЗАКОНА ЗА АДМИНИСТРАТИВНОТО ПРОИЗВОДСТВО И ЧЛ. 9, АЛ. 3 ОТ УКАЗ № 9 ЗА РАБОТАТА НА РЪКОВОДНИЯ И ИЗПЪЛНИТЕЛСКИЯ СЪСТАВ В ЖЕЛЕЗОПЪТНИЯ ТРАНСПОРТ, С КОНСТИТУЦИОННИТЕ ТЕКСТОВЕ.

Д-Р КОНСТАНТИН ТРЕНЧЕВ,

ПРЕЗИДЕНТ НА К Т "ПОДКРЕПА"

